

יום ג', ט' באדר ב' תשנ"ז (18 במרץ)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,

יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

לקראת חג הפורים, והצגת בלדור 5 מ'מ:

חובג ומקום בקראג המילא, אם ב'ום י'ז' סאו ב'ום ס'ו ז'חובל
(שולן פור'ים) מלי זל כל הנחצא באמו יום במקום, אפילו
ל'ום אמי. כיצד? הלך ארם, זמל, מינוש'ם ל'ז'ר אחר,
קורא ב'ום י'ז' כמנוח הע'ל - אם זל הי'גה זלגל זמלור
ז'ינוש'ם באוגו יום. וגם ההי'כר.

כולם ח'ב'ים בקראג המילא - אחר אנל'ם, אחר נש'ם,
ואפילו זר'ם, והם מברכ'ם כמו כולנו. לשל'ה נ'ס'ם זאבוג'נו
כאילו יהודי מל'צה. ולמה? לשום שאב'הם אב'נו אבי כל
הזר'ם הוא וכל המקבל זל'ז אג התורה הר' הוא כאחר
מ'שראל. ונ'ל'ם גם ח'ב'ג במקרה המילא, שאף הן היו
באמו נס וכל הי'שועה באה זל - י'ז' אסגר המלכה.

ומצוה למחך אג הפ'ט'נים זמק'לא המילא, אל - זל - פ' שפ'ט
פ'טור ממצוה. מבאן המנוח ש'ל'ז'ים לפ'ים פ'רעלן כאלר מל'ג
כעל - הפ'טור ל'שם המן, כ'ז' ללא ל'מ'עמנו הי'ל'ים ולא יעלבו
אג ב'ג הכנסה, בל'ש'ם ל'פ'טור'ם אג המילא.

אפ'כר, אמרו הפ'וספ'ים שאין זכ'ל מנוח לו של הי'ל'ים,
אבל ח'ב' כלל הפ'טור למלור ולק'רוא אג המיל'ים שלא נשמע
בז'בור של המז'ל'ם אפילו זל מ'לה אחר, א'נו יוצא י'ז'י
למ'ע'ר המילא.

הי'לא המילא, מצוה זכ'מילא בז'בור של ס' (=מ'נון).
אפ'כר, אפילו אב'ז כל שג'ה יוצא מב'גו זכ'ג יתסס
זמל'ז מ'קרא' המילא.

ואי'מ' קורא'ם אג המילא? פ'ט'ים - אחר ב'ל'ה,
ואחר ב'ום זמחרגו. זכ'י מנוח ניספ'ר'ים ואחר'ים, מברכ'ם
ל'המ'ינון. הן ב'ל'ה. זכ'י האשכנז'ים, בל'ג והפ'על'ים - גם ב'ום.

[כאכה לשם, כרך ב']

יום נעים!